

Էջմիածին և հասաւ Թօգատ, ուր տեսնելով որ Զաւալիներու ապստամբութեան պատճառով անկարելի է յառաջանալ, գընաց Սիս Յովհաննէս Այնթապցի կաթողիկոսին (1601-1627) և ձեռնադրուեցաւ «ի նահանգ եպիսկոպոս և առաջնորդ Իսսաւթօղու» (Յակոբ քհ.):

Սիմէոն կաթողիկոս Ստոյ առ Էջմիածնայ Փիլիպպոս Աղբակեցի կաթողիկոս յղած թուղթին (տպ. էջմիածին 1904ին) մէջ, կը բերէ հատուած մը Գրիգոր Կեսարացիի ձեռագիրէն, որ իր Կիլիկիա ուղիւորութիւնը այլապէս կը պատմէ: Երբեք չըսեր թէ Թօգատէն ճամբան փոխած է և Սիս գացած է, փոխանակ էջմիածին երթալու:

Այլ ինչպէս կը հասկցուի՝ Երուսաղէմի պատրիարքին համար իր կատարած հանգանակութեան արդիւնքը Կիլիկիոյ կաթողիկոսին տանելու համար հոն գացած ցոյց կու տայ ինքզինքն: Ահա իր բառերը.

«Ես անարժան Գրիգորս, պիտակ անուամբ կոչեցեալ վարդապետ և պատրիարք, յորժամ ի կոստանդնուպոլսոյ եկի ի կեսարիա և հարկ եղև ինձ գնալ ի Բերիայ այսինքն Հալէպ, վասն Երուսաղէմայ նուիրակութեան, զոր յառաջագոյն կամօք և միաբանութեամբ Տէր Ազարիա կաթողիկոսին և վարդապետին Հայոց Տէր Ղու-